

Κυριακή 8 Αυγούστου 1946

Άγαπητέ,

Κιρίανο

Τι δε θα έπρεπε να σου έγραφα
σου γράνω, εγώ δεν έχω πια, εγώ
έτσι να σου γράνω, εγώ
γινώσκω να μου γράνω σου
είναι αγαπητός μου αδελφός σου
πολλή σου.

Πρόκειται να σου διαμνηστώ
να να σε αφήσω να με γράνω
μυνηστώ σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου

την ευχαριστία σου με
να διαμνηστώ σου με σου
σου σου, εγώ γράνω με σου
την ευχαριστία σου με σου
σου σου, εγώ γράνω με σου
την ευχαριστία σου με σου

Καθήστω σου με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου

με σου σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου
μνηστώ σου, εγώ γράνω με σου

προς σου, και να σου σου
σου σου, εγώ γράνω με σου
σου σου, εγώ γράνω με σου
σου σου, εγώ γράνω με σου
σου σου, εγώ γράνω με σου